

Sygn. akt II K 76/19

1 Ds. (...).2018

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 czerwca 2019r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Oliwia Antkowiak

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 04 czerwca 2019r.

sprawy **M. K. (K.)**

syna A. i B. z d. K.

ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 lipca 2018 roku w miejscowości G., gm. K. groził P. G. podpaleniem jego domu czym wzbudził u niego uzasadnioną obawę spełnienia groźby,

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **M. K.** za winnego tego, że w dniu 29 lipca 2018 roku na terenie stacji benzynowej w G., gm. K., wypowiadał pod adresem P. G. groźby jego pobicia i podpalenia jego domu, wzbudzając w nim uzasadnioną obawę że groźby te będą spełnione, tj. popełnienia przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby;

IV. na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **M. K.** środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonym P. G. oraz zakazu zbliżania się do pokrzywdzonego P. G. na odległość mniejszą niż 10 metrów – na okres 3 (trzech) lat;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego M. K. kosztami procesu, a w tym zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 zł tytułem zwrotu wydatków sądowych poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 180 zł.

SSR Radosław Gluza

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzony P. G. jest funkcjonariuszem Komisariatu Policji W.. W 2013r. przeprowadził się wraz z rodziną do Z..

Dowód:

zeznania świadka P. G., k. 69,

zeznania świadka K. G., k. 70.

Od momentu zamieszkania przez P. G. w Z., oskarżony M. K., będący mieszkańcem tej samej miejscowości, zachowywał się wobec niego agresywnie. Polegało to na zaczepkach słownych, kierowaniu w jego stronę gestów i słów wulgarnych, takich jak „jebany pies”. Zdarzyła się również sytuacja, gdy oskarżony popchnął nietrzeźwego mężczyznę w kierunku pokrzywdzonego przejeżdżającego przez Z. wraz z żoną na motocyklach, jak też namawiał jednego ze swoich znajomych aby się z nim bił.

Dowód:

zeznania świadka P. G., k. 69,

zeznania świadka K. G., k. 70,

zeznania świadka T. W., k. 70.

P. G. starał się nie reagować na te sytuacje, przestał chodzić do lokalnego sklepu i wychodzić na teren Z..

Dowód:

zeznania świadka P. G., k. 69,

zeznania świadka K. G., k. 70,

zeznania świadka T. W., k. 70.

W dniu 29 lipca 2018r. pokrzywdzony po zakończeniu służby, zatrzymał się na stacji paliw PKN (...) w G., w celu zrobienia zakupów. Po wejściu do sklepu zauważył, znajdującego się tam mieszkańca Z. - M. W., któremu towarzyszył oskarżony M. K.. Obaj ci mężczyźni znajdowali się pod wpływem alkoholu.

Dowód:

zeznania świadka P. G., k. 69,

częściowo zeznania świadka M. W., k. 69v – 70.

P. G. podszedł i przywitał się z M. W., który jest jego sąsiadem. Zareagował na to oskarżony który spytał go „czy z nim się nie przywita?” Gdy pokrzywdzony to zrobił, M. K. zwrócił się do niego wulgarnymi słowami oraz powiedział, że „czeka na zewnątrz”, po czym wyszedł ze sklepu.

Dowód:

zeznania świadka P. G., k. 69.

P. G. po zrobieniu zakupów również opuścił budynek stacji paliw wraz z M. W.. M. K. który stał przy drzwiach podszedł do pokrzywdzonego i stwierdził, że nie „będzie jebany pies się woził po jego rejonie”. Następnie powiedział do P. G. aby przeszli poza zasięg kamer, dodając że go „rozjebie” oraz „spali mu chałupę”.

Dowód:

zeznania świadka P. G., k. 69,

protokół oględzin płyty DVD-R i odtworzenia zapisów, k. 46 – 49.

P. G. przestraszył się słów oskarżonego, próbował go uspokajać mówiąc, że nie potrzebuje kłopotów. Mimo to M. K. cały czas powtarzał mu, że go „zajebie” i „rozpierdoli”. Oskarżony zbliżał przy tym swoją twarz do twarzy pokrzywdzonego, gestykulował w jego stronę, stawał mu na drodze, uniemożliwiając odejście.

Dowód:

zeznania świadka P. G., k. 69,

protokół oględzin płyty DVD-R i odtworzenia zapisów, k. 46 – 49.

Gdy P. G. udało się ominąć M. K., ten po chwili ruszył za nim i przytrzymał drzwi od jego auta, uniemożliwiając mu odjechanie. Po chwili podeszli do niego jego znajomi, którzy zapytali o co chodzi. M. K. zaczął krzyczeć, że to jest „pies” i że go „zajebie”. W związku z zachowaniem oskarżonego mężczyźni ci zaczęli go uspokajać i odciągnęli od samochodu, co umożliwiło P. G. odjechanie z terenu stacji paliw.

Dowód:

zeznania świadka P. G., k. 69.

Pokrzywdzony od razu zadzwonił na Komisariat Policji w K. informując o całej sytuacji, a następnie opisał zdarzenie przybyłemu na miejsce patrolowi Policji. Funkcjonariusze sporządzili notatkę, lecz nie podjęli interwencji wobec będącego na stacji paliw w towarzystwie innych mężczyzn oskarżonego, w obawie o własne życie i zdrowie.

Dowód:

zeznania świadka P. G., k. 69.

Oskarżony M. K. ma 27 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony prowadzi gospodarstwo rolne, posiada miesięczny dochód w granicach 1.500 zł. Nie był karany sędownie za przestępstwa.

Dowód:

notatka urzędowa na podstawie art. 213 § 1 k.p.k., k. 54,

informacja z K., k. 53.

Oskarżony M. K. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w dniu zdarzenia rozmawiał jedynie z P. G. na temat pretensji jakie tamten miał wypowiadać pod jego adresem do sąsiada o imieniu M.. Oskarżony stwierdził, że nie prowokował go w żaden sposób ani do bójki, ani do żadnych innych „sytuacji konfliktowych”.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie, sąd uwzględnił w całości zeznania złożone przez świadka P. G., uznając je za w pełni wiarygodne. Zajmując powyższe stanowisko, sąd miał na uwadze to, że relacja pokrzywdzonego pozostawała spójna i konsekwentna na poszczególnych etapach postępowania. Sąd nie dopatrywał się w zeznaniach P.

G. przejawów konfabulacji. Wręcz przeciwnie ich bezpośrednia ocena na rozprawie, wskazuje na to, iż odzwierciedlają one rzeczywisty przebieg zdarzeń stanowiących przedmiot rozpoznania w sprawie.

W ten sam sposób sąd ocenił również zeznania złożone przez świadków K. G. i T. W., nie ujawniając żadnych okoliczności, które podważyłyby ich wiarygodność.

Sąd uwzględnił wreszcie w całości zgromadzone w sprawie dowody o charakterze materialnym, nie mając zastrzeżeń co do ich prawidłowości i rzetelności.

Odnosząc się natomiast do zeznań złożonych przez świadka M. W., sąd jedynie częściowo wziął je pod uwagę przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w sprawie. Mianowicie, sąd pominął ten fragment relacji świadka, który pozostawał w sprzeczności z zeznaniami P. G.. Zdaniem sądu zaprzeczenie przez M. W., aby oskarżony kierował groźby karalne pod adresem pokrzywdzonego w dniu 29 lipca 2018r. pozostaje niewiarygodne. Świadek ten pomimo tego, że był bezpośrednim uczestnikiem zajścia, bądź zasłania się niepamięcią co do jego przebiegu, bądź też wprost kwestionuje możliwość niezgodnego z prawem zachowania oskarżonego, stwierdzając że jako jego kolega wie, iż jest to nie możliwe, ponieważ M. K. jest dla niego „honorowym człowiekiem”. W ocenie sądu wskazane powyżej wypowiedzi świadka, nie zasługują na uwzględnienie, stojąc w sprzeczności z zeznaniami P. G. uwiarygodnionymi zapisem nagrania z monitoringu.

Mając wreszcie na uwadze wyjaśnienia złożone przez oskarżonego M. K., sąd również pominął je przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w sprawie. Zdaniem sądu podawane przez oskarżonego okoliczności, w których kwestionuje on własne sprawstwo, nie są wiarygodne i stanowią wyłącznie wyraz przyjętej przez niego linii obrony.

Dokonując oceny zgromadzonych w toku postępowania dowodów sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonego M. K. w zakresie przypisanego mu czynu z art. 190 § 1 k.k. nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem zrealizował wszelkie znamiona tegoż występku, tak w zakresie strony przedmiotowej, jak i podmiotowej. Ustalając sprawstwo oskarżonego, sąd oparł się na w pełni wiarygodnych zeznaniach P. G. oraz korespondujących z nimi zeznaniach K. G., T. W. i protokole odtworzenia płyty DVD. Odnosząc się do tego ostatniego dowodu wskazać należy, iż potwierdza on w pełnym zakresie relację pokrzywdzonego, tak co do chronologii przebiegu zdarzenia z dnia 29 lipca 2018r., jak i agresywnego zachowania oskarżonego względem jego osoby.

Ustalając odpowiedzialność karną oskarżonego za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k., wskazać należy, iż słowa kierowane przez M. K. pod adresem P. G., tj. że go „zajebie”, „rozjebie” oraz spali mu dom, stanowią niewątpliwie zapowiedź popełnienia na jego szkodę przestępstw przeciwko życiu oraz mieniu. Jednocześnie pokrzywdzony traktował je poważnie, uważając że oskarżony jest w stanie je spełnić. W ocenie sądu obawa ta pozostawała w pełni uzasadniona, mając na uwadze agresywne zachowanie M. K. wobec pokrzywdzonego nie tylko podczas zdarzenia, ale również we wcześniejszym czasie. Nie bez znaczenia pozostają tu również warunki fizyczne oskarżonego, który jest osobą „dobrze zbudowaną”, o wiele silniejszą niż P. G.. Całokształt zachowania oskarżonego jednoznacznie wskazuje na to, że wypowiadając groźby pod adresem P. G. działał on umyślnie z zamiarem bezpośrednim popełnienia przestępstwa. Czyn oskarżonego był zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające winę ani bezprawność.

Sąd wymierzając oskarżonemu M. K. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za popełnione przez niego przestępstwo z art. 190 § 1 k.k., baczył na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna wobec niego osiągnąć. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, jak również sposób działania oskarżonego, znajdującego pod wpływem alkoholu sąd uznał, że wymierzona mu kara, jest sankcją sprawiedliwą, w której znajdują odzwierciedlenie wszystkie wskazywane powyżej okoliczności. Zdaniem sądu zachowanie prezentowane przez oskarżonego podczas zajścia z dnia 29 lipca 2018r. jednoznacznie wskazuje na to, że jest on osobą zdemoralizowaną, wobec której orzeczenie kary o charakterze wolnościowym pozostaje niecelowe. Jednocześnie sąd uznał, iż wystarczające będzie zastosowanie wobec oskarżonego warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności na odpowiednio długi, bo trzyletni, okres próby. Pomimo negatywnej oceny postawy oskarżonego, sąd uznaje że wskazany środek probacyjny pozwoli na osiągnięcie wobec jego osoby względów prewencji

indywidualnej. Kara ta w powiązaniu z zastosowanym obowiązkiem informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby, spowoduje zdaniem sądu, że M. K. będzie przestrzegał porządku prawnego.

Niezależnie od tego, sąd kierując się uzasadnionym interesem pokrzywdzonego P. G. uznał za zasadne orzeczenie wobec M. K. środka karnego w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonym oraz zakazu zbliżania do niego na odległość mniejszą niż 10 metrów - na okres 3 lat.

Orzekając o kosztach procesu, sąd na zasadzie art. 627 k.p.k. obciążył nimi w całości oskarżonego i wymierzył mu opłatę w wysokości przewidzianej ustawą.

SSR Radosław Gluza

.